

Rejsebrev fra

SPANIEN - 2012.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Så er vi kommet til Madrid.

Turen gennem Tyskland og Frankrig har været præget af halvdårligt vejr, hvilket på godt gammeldags dansk betyder overskyet, gråt og med regn en del af dagen og temperaturer som får os til at ryste af kulde...

Vi ender med alligevel at tage over Storebælt. Efter lidt regning på diesel, fægebillet og brobillet, falder resultatet klart ud til en tur via Storebælt og da vi når et motorvejskryds lige syd for Hamburg, har vi "kun" været ca. 25 minutter længere om turen, end hvis vi havde taget turen via Rødby-Puttgarten. Til gengæld har vi sparet flere hundrede kroner.

Vores første overnatning er lige uden for Paris - ca. 10 km. fra centrum. Det var ikke så godt, for tilsyneladende har samtlige bilister i og omkring Paris åbenbart besluttet sig for at ville ud at køre, med det resultat, at vi kører i kø ca. 1 time på det sidste stykke vej til hotellet. Klokkeren 19:30 er vi dog fremme på hotellet, godt 1 time forsinket efter vores køreplan. Her til morgen kører vi så til Bayonne, helt nede ved den spanske grænse, ud til Atlanterhavet. I dag går turen glat, med den undtagelse, at vejret heller ikke i dag er med os. Regn, blæst og kun 13-15 graders varme!

Da vi når til Bordeaux hjælper det gevaldig på vejret - solen kommer frem og temperaturen sniger sig op på 23 grader. Nu ligner det noget.

Senere, da vi kører gennem Landes de Gascogne, bliver det igen overskyet, temperaturen falder og det begynder at dryppe. I øvrigt er det en skuffelse at køre gennem Landes de Gascogne. Da vi kørte her sidst, det var i 2004, var det en dejlig oplevelse, ikke mindst på grund af al den skov der er hernede.

I dag er de ved at anlægge en 6-sporet motorvej, med det resultat, at skoven er fældet på begge sider og landskabet i dag fremtræder kedeligt og ødelagt! Trist - i dag vil vi ikke anbefale denne vej!

Nu, efter to dages kørsel ned gennem Tyskland og Frankrig, er vi som tidligere skrevet, så kommet til Madrid, hvor solen skinner fra en skyfri himmel og temperaturen her over middag er kommet op på 33 grader.

Det er noget af en kolbøtte, i forhold til det vejr vi forlod der hjemme og havde gennem Tyskland og Frankrig. Nu skal vi så bare lige vænne os til varmen og solen og på hotellet har de sagt, at det (altså vejret) vil blive sådan de næste dage. Så må vi bare håbe på at det holder.

Turen gennem Nordspanien har i øvrigt været utrolig flot. Landskaberne er flotte og skønne på deres egen måde og turen ned gennem den nordspanske højslette, hvor vi kører i 800 - 1200 meters højde, har virkelig været en pragtfuld oplevelse.

Vi har altid sagt, at franskmændene kan som få, bygge motorveje så glatte som stuegulve. De udtalelser må nok korrigeres lidt efter i dag. Spanierne kan så sandelig også! Jeg vil tro, at 90 % af motorvejene fra San Sebastián til Madrid har været af en sådan kvalitet, at man skal lede længe efter det andre steder. Men det kan måske være derfor, at landets økonomi er helt i bund...

Som sagt har det været en fornøjelse, at køre i Nordspanien. Havde vi vidst, at vejene ville være så gode, havde vi nok valgt at køre igennem til Fuengirola, i stedet for at tage en overnatning undervejs. Men ok, vores hotel i Madrid er særdeles fint, så vi skal ikke klage.

Inden vi tog hjemmefra blev vi i øvrigt kraftigt advaret mod landevejsrøvere, tasketyve, lommetyve og andet godtfolk med grumme hensigter, men dette folkefærd har vi endnu ikke hilst på...!

Så alt i alt en rigtig god oplevelse.

* * *

Vi forlader Madrid klokken 08:00 - og er ca. 40 minutter om at komme ud af byen - den er stor!

Vi har besluttet os for at køre inden om Toledo, blandt andet for at se den smukke domkirke, men det er svært at finde en fornuftig parkeringsplads hvor bilen kan stå i fred, så det bliver droppet. Vi har så planer om at besøge byen på vej hjem her nede fra og ganske enkelt tage en overnatning, så kan bilen stå i hotellets garage og problemet er løst.

Vi fortsætter nu syd på og kommer til 'La Mancha', hvilket betyder "Slette" på maurisk. Igen kører vi i ca. 700 meters højde og der er høstede kornmarker og olivenplantager så langt øjet rækker. Det er imponerende.

Vi er også kommet til vindmøllernes land. Rigtig mange steder ser vi de berømte, hvide vindmøller, som Don Quixote og hans trofaste væbner Sancho Panza, ifølge sagnet kæmpede så bravt imod.

Og så skal vi åbenbart ikke have en dag, uden at der kommer bare lidt regn, for lige før vi når Granada, begynder det - selvfølgelig - at regne og temperaturen falder meget hurtigt fra 32° til 21°. Da vi har passeret bjergene ved Granada, holder regnen heldigvis op og temperaturen stiger igen til omkring 30°, så vi slap altså med skrækken denne gang. Omkring klokken 15:00 når vi vores bestemmelsessted, Fuengirola, og får os installeret i lejligheden, som skal være vores basecamp de næste 3 uger.

Efter at have pakket ud og strakt benene efter den lange køretur, tager vi lige ud for at handle det mest nødvendige til resten af dagen. Det bliver også kun til det mest nødvendige, for vi er gående og skal således bære det hele hjem. Og "hjem" er temmelig voldsomt op ad bakke. Det kan måske illustreres med, at lejligheden ligger i ca. 85 meters højde! Til gengæld er udsigten formidabel.

Som sagt, rejsens første mål er nået og med aftenbillederne af Fuengirola ser vi frem til i morgen, tirsdag, som er dømt til at være hviledag.

* * *

Så er det hviledag og vi står op til en flot udsigt ud over Fuengirola, hvor morgensolen bare "forylder" det hele.

Det eneste vi vil belemre os selv med i dag, er en lille smule indkøb af diverse fornødenheder så som brød, ost, smør og ikke mindst vin, så hviledagen kan "kommes i hu". Det bliver klaret i løbet af formiddagen, samt et mindre problem med at finde tilbage, fordi vi bor i et meget kuperet terræn, med mange ensrettede veje og et enkelt vejnavn som går igennem det hele: nemlig navnet på den vej hvor vi bor. Det er vores GPS ikke så vild med, så den vil hele tiden have os ind ad "bagdøren" og det går altså ikke. Vi er dog for længst kommet hjem og fået rettet GPS'en til, så det ikke gentager sig. Men så er det lige dét med hviledagen.

En enkelt af Vorherres sjæle kommer den ikke i hu - og bemærk venligst, at jeg er ikke hverken religiøs eller troende - det er mest ment som en joke.

Et eller andet sted har en - efter lyden at dømmes lille hund - ikke bestilt andet end at gå fra morgen til aften. Hvad den har været tilfreds med eller hvad og hvem den har skældt ud og brokket sig over vides heller ikke. Men dens tålmodighed med hensyn til at gå - den er utrolig! Og det mest utrolige er, at det lyder ikke engang som om den bliver hæs - det ville vi andre blive, hvis vi kørte sådan frem en hel dag.

På et tidspunkt får den mig til at tænke på min barndoms højtlesning, hvor jeg fik læst højt af H.V. Kaalunds fabler: "Så ti dog hund, med den evige gøen...".

Dengang forstod jeg det ikke, - i dag gør jeg...

* * *

Så er det blevet onsdag og det er igen blevet "arbejdsdag".

Fuengirola skal udforskes og vi skal prøve at finde lidt rundt i byen, uden igen at blive taget ved næsen af vores GPS. Vi er inde/nede at gå en tur på strandpromenaden og benytter lejligheden til at købe to "pakkeudflugter". Én til Granada og Alhambra (på fredag) og én til Gibraltar (på tirsdag i næste uge).

Det er ikke det billigste vi har været ude for, men vi vil godt betale os ud af disse to ture, så vi kan slappe af og bare nyde udflugterne, uden at skulle spekulere på hverken parkering, indgangsbilletter eller hvad der ellers kan blive af problemer der skal løses.

Resten af dagen er rimelig begivenhedsløs og tiden bruges blandt andet ved poolen.

* * *

Torsdag står der igen shopping på listen. Det er ikke fordi vi ikke kan finde ud af at handle ind til flere dage ad gangen, men det har lidt at gøre med, at man skal også af sted, ud - ikke bare ligge og dase ved poolen eller betragte livet gennem bunden af vinflasken.

I dag bliver der ikke bare shoppet til livets opretholdelse, men det bliver også til lidt tekstil til børnebørnene i form af et par kjoler - de véd det bare ikke endnu. Undertegnede har også spendér bukserne på og investerer i et par poloshirts.

Jo, jo, sig ikke at der ikke sker noget, vel!

Frokosten bliver indtaget på vores "stamcafé"! Og ja, tro nu endeligt ikke, at vi hænger her det meste af dagen.

Jeg glemte nok at fortælle, at allerede i går var vi derinde for at få en formiddags øl for at slukke den værste tørst og nu kom vi "helt tilfældigt" forbi igen i dag - og ja, hvorfor så ikke gentage succesen og udvide med lidt frokost - beskedent vel at mærke!

En væsentlig betingelse for at udpege netop denne café til vores yndlings-vandings-sted, er priserne. 2 fadøl koster 2,60 € og frokost - som i det her tilfælde er 2 "cowboy toast" - koster 4,50 €. Lidt ekstravagant vil nogle måske mene, men sådan er dét!

På vejen hjem er vi inde på hotel Stella Maris og bestille bord til i morgen, Skt. Hans aften. Så må vi se hvad det kan bringe af oplevelser.

Efter sådan at have skejet ud, går det hjemad - bogstaveligt talt - og resten af dagen tilbringer vi herhjemme, dels på terrassen, dels ved poolen.

* * *

I dag, fredag, klokken 07:50 skal vi så af sted til Granada og se Alhambra. På grund af lidt misforståelser, er vi ikke lige det rigtige sted hvor vi skal samles op af bussen, men takket være en god, forstående og ikke mindst fornuftig rejseleder "blev vi fundet" og efter at have samlet endnu flere gæster op langs kysten til Málaga, går turen så til Granada.

Her er vi først lige en lille tur rundt i selve byen, dels for at se lidt af seværdighederne, dels for at spise frokost på Hotel Carmen. Efter frokost går det så videre til Alhambra, som ligger ca. 10 minutters kørsel uden for byen.

Her bliver vi "tildelt" en personlig guide, som de næste 2 timer bringer os igennem det der er værd at se og høre. Han gør det virkelig godt, men det går bare alt for stærkt og vi når slet ikke at få sjælen med.

Tidspresset skyldes blandt andet, at man skal være bestemte steder på bestemte tidspunkter, ellers kommer man ikke ind! Vi formoder det har noget at gøre med, at man ikke vil have for mange besøgende inde i bygningerne ad gangen, derfor disse restriktive adgangsbetainger.

Noget af det der er nok af i Alhambra, er vand! Det kommer fra bjergkæden Sierra Nevada, som

året rundt sørger for at der er rigeligt med smeltevand til de flot anlagte haver og bassiner, som er med til at gøre Alhambra så "stort" og eventyrligt.

Da vi forlader Alhambra og kører tilbage til Fuengirola, kan vi tydeligt se de sneklædte bjergtoppe i Sierra Nevada. Flot.

Først klokken 20:00 er vi tilbage i Fuengirola. Puh ha, det har været en virkelig varm dag. "Whiteboard manageren" må lige en tur i poolen klokken 21:45 for at komme af med varmen, mens undertegnede foretrækker en indre afkøling med øl på terrassen.

* * *

I dag er det så Skt. Hans aften. Eller som det hedder hernede: San Juan.

Vi har bestilt bord på Hotel Stella Maris nede ved strandpromenaden og det er lidt af en oplevelse. For det første har vi en moden, kvindelig tjener, som tilsyneladende lige så gerne taler tysk som fransk eller engelsk eller spansk, hvilket fremmer kommunikationen en hel del.

Dernæst er der en ovenud dejlig buffet, med alt hvad man kan ønske sig, så vi har bestemt ikke problemer med at blive mætte.

Alt mens vi sidder og spiser, er det ganske morsomt at se alle de mennesker der valfarter ned til stranden. Tilsyneladende er det en tradition, at man samles med venner og familie på stranden og griller, laver bål og hygger sig.

Unge som gamle kommer slæbende med køletasker, strandstole og fuldt læssede indkøbsposer med madvarer, hvor flûtes stikker op af poserne.

Ikke mindst er det morsomt at se de unge, som slæber næsten alt hvad der kan brænde, ned på stranden for at kunne lave et bål. Det være sig gamle paller, gamle sofaer og lænestole, alt hvad der kan sættes ild til, bliver bragt ned på stranden. Vi så også en mor med to store drenge, som havde medbragt pinde hjemme fra, så drengene også kunne få lov til at lave bål og være med i fællesskabet på stranden.

Da vi er færdige med at spise begynder vi så småt at gå hjem langs strandpromenaden og nyder synet og stemningen af de mange mennesker og alle bålene. Vi bliver hængende temmelig længe og nyder stemningen og duften af bål og grill.

Det er også aftenen, hvor Spanien spiller mod Frankrig om Europamesterskabet i fodbold. Over alt hvor vi kommer på vores vej hjem fra stranden, sidder eller står en masse mennesker og følger kampen på fjernsyn. På et tidspunkt kommer vi forbi en lille Tapas-café, lige som Xabi Alonso scorer til 2-0 til Spanien på straffespark. Jublen har ingen ende og folk hopper og danser i gaderne.

* * *

Igen i dag, søndag, er det overskyet - men varmt.

Vi har talt om, at vi vil besøge byerne Mijas og Ronda og i dag bliver det så Ronda.

Der er ca. 85 kilometer dertil og turen er meget smuk, de ca. 45 kilometer kører vi i ca. 1100 meters højde og da vi stiger ud af bilen i Ronda, bliver vi ramt af 35° varme - i skyggen!

Vi ser blandt andet en af de ældste arenaer i Spanien (den er fra 1785) og derefter den berømte bro Puente Nuevo. Den er ligeledes fra 1700-tallet og forbinder de to bydele, som er skilt af en 90 meter dyb kløft.

Hemmingway skriver blandt andet om broen i sin bog "Hvem ringer klokkerne for".

Efter sigende skulle nationalistiske sympatisører være blevet skubbet ud fra broen så de styrtede ned i kløften og blev dræbt, under den spanske borgerkrig.

Her i formiddag, mandag, kører vi til Mijas. Den ligger kun ca. 12 kilometer fra Fuengirola, så det er bare en lille tur. Den bliver også kaldt "den hvide by", fordi alle husene er hvide.

Det er et fænomen man kan støde på flere steder hernede, men de hvide byer findes blandt andet også i Grækenland, så helt specielt for Spanien er det nu ikke.

Ikke desto mindre, er det en flot oplevelse at gå gennem byen og ikke mindst udsigten heroppe fra er fantastisk. På en klar dag - og det er det selvfølgelig ikke nu vi er her - kan man se helt til Gibraltar og bjergene i Marokko.

De sidste par dage har været utrolig disede og i dag er det faktisk så diset, at solen ikke kan skinne igennem. Men varmen fejler ikke noget. Her hvor klokken er godt 17:30, viser termometret 30.5° så vi vil skam ikke klage.

Nu vil afvente, at det skal blive noget mere klart i vejret, så vil vi køre der op igen og se om vi kan være mere heldige med udsigten.

* * *

Gibraltar.

Klippen har i mange år stået på listen over noget af det vi gerne vil se. Nu er vi i området og i lighed med vores tur til Granada og Alhambra, har vi betalt os ud af det.

Igen er vi nogenlunde tidligt af sted, samler en masse andre turister op forskellige steder undervejs, så klokken når alligevel at blive hen ad 11:30 før vi når klippen.

Vi ender med at have ca. 1.5 time til at gå omkring på egen hånd, inden vi skal på den guidede rundtur som også er med i vores tur. Vi får travlt med at komme ned i hovedgaden og se på forretninger - det kan jo være de har noget vi ikke kan undvære...

Jeg er blandt andet på udkik efter fotoudstyr, men vi skal ikke besøge ret mange forretninger, før vi finder ud af, at det er (meget) billigere at handle i Danmark. Og det er lige meget om det er fotoudstyr eller andre ting. Det eneste der er billigere, er spiritus og cigaretter. Det sidste har vi ikke brug for, så det bliver kun til et par flasker spiritus, mere må vi ikke indføre, når vi skal tilbage til Spanien!

Vores rundtur er til gengæld rigtig god. Vi får set Sct. Michaels Cave, en imponerende flot

kalkstenshule, som ligger ca. 300 meter over havets overflade. (Der er faktisk over 150 huler i forskellige størrelser i klippen.)

Herefter går turen ned til aberne, som vi faktisk ikke ser ret mange af. Det siges, at når det er rigtig varmt kommer de ikke frem, men gemmer sig i skyggen. Det lader til at være rigtigt!

Desværre fik vi ikke taget alle de billeder vi gerne ville, men sådan er det, når man ikke selv er af sted og styrer slagets gang. Det samme gjorde sig gældende da vi var oppe i Alhambra, sådan er dét.

Vi troede egentlig, at dette ville være en "kortere" tur end den til Granada og Alhambra, men alligevel er vi først hjemme omkring 18:30. Det har været en rigtig interessant tur, spændende at se The Rock og Main Street i byen. Til gengæld virker mange af bygningerne luvslidte, hvilket vi ikke rigtig forstår - det skæmmer noget.

* * *

Go ahead.....make my day...!

Replikken er Clint Eastwoods fra Dirty Harry filmen "Sudden Impact" og er gået over i filmhistorien, på linje med andre kendte replikker. Han har også andre kendte replikker (noget længere) fra de samme film, men lad det nu bare ligge.

Efter dagen i går med driverliv ved poolen, skal vi op i ørkenen ved Tabernas, som ligger nord for Almería. Her skabte den italienske instruktør Sergio Leone de første "spaghetti-westerns" med blandt andre Clint Eastwood og det var her han fik sit gennembrud som skuespiller.

I dag ligger den western by, som er kulissen til Sergio Leones trilogi ("A fistful of dollars", "For a few dollars more" og "The Good, The Bad and The Ugly") stadig deroppe og kan besøges sammen med 2 andre kulisseyer.

Det er et guds forladt sted ude i midten af ingenting og da vi kommer, starter den nok så berømte musik af Ennio Morricone, meget anderledes komponeret for fløjte og el-guitar!

Nu mangler der kun vindheksene, klapperslangerne og de støvede cowboys. Ingen af delene kommer dog, men stemninger er ikke til at tage fejl af.

Det er specielt morsomt og ikke mindst interessant for mig at se, hvor nogle af disse film (som vel at mærke er gået over i filmhistorien, tag ikke fejl af det!) er optaget.

* *

Det er blevet fredag og nu er der snart kun en uge, til vi skal forlade vores "hjem" her i Spanien.

Inden vi forlader landet, vil vi godt en tur ind til Málaga og det skal være i dag. Vi tager toget

derind, det er det absolut nemmeste og vi har nogle dejlige, afslappede timer i byen, hvor vi blandt andet ser domkirken (dog uden at komme ind i den!).

Vi ser også det meget store marked Mercado Central de Artavazanus. Det er meget flot og indbydende. Man kan næsten føle sig hensat til et persisk marked, hvor alle råber op i munden på hinanden, for at faldbyde sine varer. Endnu engang kan vi undres over de lave priser på fødevarerne her nede.

Efter frokost går vi en tur i den gamle by og ser hvor Picasso blev født, vi ser det gamle romerske teater og fæstningen Alcazaba og endelig slutter vi af med at gå ind i det store marked igen og købe en gang kirsebær og en hvidløgsranke med hjem.

* * *

I dag, lørdag, er det tid for marked.

Fuengirola skal efter sigende have et af de største markeder i Sydspanien, så vi er noget spændte på at se om det nu også er tilfældet. Og vi må nok give dem der nu har sagt - og skrevet det - ret. Vi har i hvert fald ikke set et større marked nogle steder. Der er også noget helt nyt for os på dette marked. Nemlig, at det er ikke de sædvanlige boder med nyt tøj, keramik, frugt, blomster, grøntsager osv, som præger det.

Nej...! Her er det loppefund, så langt øjet rækker. En enkelt Kähler lampe, et Bjørn Wiinblad fad og diverse Kongelige figurer dukker også op! Desuden er der et kæmpe stumpemarked, specielt rettet mod de ting som relaterer til egnen og de arbejdsredskaber de bruger. Sådan er det om lørdagen.

Nu er vi spændte på at opleve, hvordan det så er om tirsdagen. Der har vi hørt, at det da vil være et marked, som vi kender og har oplevet det på vores rejser sydpå.

* * *

Så er det EM dag.

Den starter med et godt blæsevejr i nat, som på en eller anden måde formår at spolere vores nattesøvn. Øv. Formiddagen tilbringer Helle på stranden, da hun gerne vil dyppe tæerne i Middelhavet, mens undertegnede tjekker lidt op på rejsebrevet, som måske har været forsømt nogle dage.

Nå, det dér med EM skal nu ikke tages alt for alvorligt. Dem der kender os, véd udmærket godt, at det meste sport kan ikke hidse os gevaldigt op og fodbold er ingen undtagelse.

Men, da vi var i Frankrig for 4 år siden, deltog vi selvfølgelig i festlighederne dér og holdt med Frankrig, hvem ellers?

I år er det så Spanien vi besøger, igen under EM og på linje med andre år, stiller vi selvfølgelig op og støtter det land vi besøger.

Altså: trøjer i de rette farver er indkøbt, horn er indkøbt så vi kan give vores mening til kende på rette vis og da klokken nærmer sig 20:00 går vi hjemme fra og begiver os til vores stamcafé, hvor vi vil tilbringe aftenen og se hvad den bringer af underholdning.

Vi har en rigtig sjov og underholdende aften, ikke mindst godt hjulpet på vej af Spaniens sejr med 4-0 over Italien.

Men også spanierne på caféen er medvirkende. Da vi går derfra vil nogle give os hånd og hilse på os og på vejen gennem byen får vi en "high five" af én - kort sagt, vi har aldrig haft så mange venner på en enkelt dag, som vi har haft i dag.

Men, vi sørgede også for at heppe godt på spillerne og havde det rigtige tøj på!

På vores videre vej hjem gennem byen, er vi ikke i tvivl om, at Spanien har vundet. Der bliver fyret kanonslag af, der bliver tudet i hornene fra skibene i lystbådehavnen, der bliver dyttet i en pokkers masse bilhorn, folk bader i fontænerne - kort sagt er der vild stemning i byen.

* * *

Så er der taget hul på vores sidste uge her i Fuengirola, inden turen går til Provence.

Vi mangler endnu at se et par ting, inden vi forlader det Sydspanske. Blandt andet har vi endnu ikke været nede at se den gamle borg "Castillo Sohail", der ligger længere nede af kysten, så vi beslutter at den skal besøges i dag.

På vej ned til borgen får vi under vejs set en lidt anderledes kirke, vi får set Fuengirolas rådhus (ikke noget at skrive hjem om) og sandelig om vi ikke også får set en moske...

Da vi når ned til borgen, er det flot at se hvordan man har restaureret den, så den i dag kan bruges til blandt andet koncerter og lignende arrangementer.

I forbindelse med borgen har man også lavet et flot parkanlæg "Parque Castillo Sohail", som kan bruges til rekreative formål.

Udsigten her oppe fra borgen er flot - man kan se hele Fuengirola og kysten, et godt stykke nord på.

På vores vej tilbage til lejligheden går vi langs strandpromenaden og kan se hvordan de mange restauranter gør klar til at grille frokost.

Så begynder Helle at snakke om tapas! - Tapas! Tapas! Tapas! Hun vil så gerne have tapas!

Resultater er, at vi er inde at undersøge stort set hvert eneste menukort på hele vejen hjem. Men ingen restauranter har for det første åbnet køkkenet endnu (ikke før klokken 13:00) og klokken er kun 12:00, for det andet er der ikke nogle af dem, der endnu har haft tapas på menukortet!

Det er nu, det er svært at hedde Jens!

Endelig, ikke så langt fra de hjemlige omgivelser, er der en restaurant som ikke bare har åbnet køkkenet, men som også til al held serverer tapas.

Helles dag er reddet og min tilværelse bliver på et splitsekund, utrolig meget lettere!

Straks tænker vi os i "Grand Café Santé" - som lader til at være hollandsk ejet og drevet - og ikke nok med, at vi får et stort velfortjent glas fadøl, Helle får sin tapas. Ydermere forlyder det fra Helle mellem to mundfulde tapas, at dette her er noget bedre, end den tapas hun fik i Málaga - sågar bedre end den hun fik i Barcelona...!

Jeg tror det bliver nemt at hedde Jens resten af dagen.

* * *

I dag, tirsdag, er der så igen stort marked. I dag er det overvejende med tøj og igen kan vi kun sige, at vi har aldrig set så mange boder samlet på ét marked. At det så kun er med tøj, kan godt undre lidt. Som regel plejer der også at være frugtbarer, ostebarer o.lign. men det er der altså ikke.

Markedspladsen som nok er ca. 300 meter lang, har 2 rækker med boder, hvor der så er boder på begge sider af rækkerne. Eller sagt på en anden måde: 4 x ca. 300 meter boder, så der er noget at se på og komme igennem.

Det lykkes da heller ikke Helle at få købt alt det hun gerne vil. Om det er overblikket eller evnen til at træffe beslutninger der svigter, det véd jeg ikke. Til gengæld véd jeg, at efter at have været hjemme til frokost, tager Helle igen af sted til markedet for at få gjort indkøbene færdige - og denne gang lykkes det!

* * *

Córdoba -

Byen må have et besøg, når vi nu er på disse kanter og kan nå det. Det er lidt af en køretur i varmen, men hvis vi skruer lidt ned for temperaturen (altså i bilen), så går det nok.

Til gengæld går GPS'en i sort, da vi først kører rundt i de små, snævre gader i Córdoba. Den kan ganske enkelt ikke fange signalet på grund af de smalle gader og meget høje bygninger. Det sender nogle grumme tanker tilbage til en lignende situation i Pisa for nogle år siden! Der blev vi også trukket rundt ved næsen af GPS'en!

Langt om længe lykkes det at finde moskéen og ikke nok med dét, også en parkeringsplads, som vi ikke engang skal betale for. Hvor heldige har vi lov til at være?

Det er en flot oplevelse at se moskéen med sine mere end 850 søjler. Til gengæld kan man ikke

lade være med at tænke på, hvor store omkostninger der har været forbundet med at lave disse imponerende bygningsværker - det være sig menneskeligt, som økonomisk.

Inden vi forlader Córdoba er vi lige en tur nede i det jødiske kvarter. At kalde det sådan, må siges at være lidt af en tilsnigelse i vore dage!

Det er muligt, at det var et jødisk kvarter i gamle dage, men i dag er det nogle typiske turistgader, som faldbyder alt mellem himmel og jord. Det ægte jødiske kvarter når vi ikke helt ned til.

På vejen tilbage til Fuengirola, kommer temperaturen op på 36° - der er virkelig smidt en pind i kakkelovnen - og samtidig er det begyndt at blæse op!

Nu må vi se om swimmingpoolen skal have et besøg eller vi er for dovne til det, når vi er tilbage.

* * *

Nu nærmer afrejsedagen sig og vi skal sige farvel til en pragtfuld lejlighed, som har været vores "hjem" i 3 uger.

Tiden er gået utrolig hurtigt og vi synes selv vi har oplevet en masse ting og fået set noget flot, imponerende og enestående.

Som rejseplanerne hjem ser ud i øjeblikket, bliver det ikke til et besøg i Toledo, som der ellers tidligere er skrevet, det må vi have til gode til en anden gang.

Vores planlægning er heldigvis mere dynamisk end statisk, så den kan altid laves om, hvis det er dét vi gerne vil - og det har vi gjort.

Søndag morgen kører vi fra Fuengirola og sætter kursen mod Barcelona, hvor vi skal have vores sidste overnatning i Spanien for denne gang.

På anbefaling af Leif - som er en solid spaniensfarer sammen med Vivian - kommer turen til at gå ind over den andalusiske højslette og Sierra Nevada.

Først oppe nord for Valencia kommer vi ud på kystvejen og fortsætter så langs kysten til Barcelona. Specielt turen over den andalusiske højslette glæder vi os meget til.

Fra Barcelona går turen videre til Provence, hvor vi skal besøge Susanne og Per. Vi har fået at vide, at der venter os nogle dejlige dage med spændende oplevelser sammen med et fransk ægtepar, Renée og Jacky. Disse oplevelser kan der måske læses om et andet sted, på et senere tidspunkt.

Mandag den 16. juli er vi så tilbage i Danmark, hvor nogle af os igen skal forbi arbejdspladsen for at tjene til livets ophold - og den næste ferie - hvor den så end måtte gå til.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Juli 2012.